

РЕШЕНИЕ

№ 13603

гр. София, 07.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в публично заседание на 02.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **1168** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно -процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба М. С. Т.-ЕГН [ЕГН] от [населено място] чрез адв. Д.Д. срещу Заповед №25-1292-000205 от 07.11.2025г., издадена от полицейски инспектор към ОДМВР-Т., с-р ПП-Т., с която на основание чл.171, т.1, б. 3) ББ) от Закона за движението по пътищата на жалбоподателя е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца“.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна, страда от липса на мотиви и съществени реквизити. Според жалбоподател не е извършено нарушение на дата 22.07.2025г., тъй като не е реализирано ПТП. Не са събрани доказателства и не са изследвани обективните факти и обстоятелства. Доколкото не е имало ПТП, за което е следвало да се съобщава, не е имало щети, които е следвало да бъдат установени, нито водачи на МПС и свидетели. Пояснява, че не е извършен оглед на неговото МПС, за да се установи дали има щети по него, като единствено е възприето изложеното от собственика на другото ПМС, че има щети, без да са събрани доказателства в този смисъл. Иска се отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон и нецелесъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се явява лично и се представлява от адв.Д., който поддържа жалбата, иска се отмяна на административния акт на изложените в жалбата съображения и се претендират разноски по представен списък.

Ответникът – полицейски инспектор към ОДМВР-Т., с-р ПП-Т., редовно призван не се явява, не се представява излага писмено становище.

Софийска градска прокуратура – редовно призвана, не се представява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 80-ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед №25-1292-000205 от 07.11.2025г., издадена от полицейски инспектор към ОДМВР-Т., с-р ПП-Т. на жалбоподателя М. Т. е наложена ПАМ по чл.171, т.1, б. 3) ББ) от Закона за движението по пътищата временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

В заповедта е посочено, че против жалбоподател е съставен АУАН серия АД №59683 от 06.11.2025г., който на 22.07.2025г., около 20.05ч., управлявал л.а.“О. З.“ с табели рег. [рег.номер на МПС] в обл.Т., по автомагистрала С.-С., регион Л./Шумен-В. км.315, с посока на движение към [населено място], като при извършване на маневра навлизане от дясна в лява пътна лента, не се убеждава, че пътната лента е свободна и удря в предна дясна част движещия се правомерно л.а. „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което водачътне спира, за да установи какви са последиците от ПТП и е нарушил задължението си като участник в ПТП, поради което са налице предпоставките на чл.171, т.1, б. „З“, „бб“ от ЗДвП за прилагане на ПАМ – временно отнемане свидетелство за управление на МПС до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

На 06.11.2025г. е съставен АУАН серия АД, бл.№059683 против М. Т.. АУАН е съставен на основание чл.40, ал.1 и чл.43а, ал.1 от ЗАНН по ДЗ и преписка. Съгласно акта водачът е нарушил чл.25, ал.1 от ЗДвП и чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП-не спира и не установява последиците от ПТП. В акта не е отбелязано, какви са претърпените имуществени вреди от нарушението.Разписката към АУАН е подписана от нарушителя на 26.11.2025г.

В административната преписка фигурира сведение от А. И. М., съгласно което на 22.07.2025г. около 20.05ч. се е движел към [населено място] по АМ на около 315 км. с л.а.“Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] .Друг автомобил „О.“ с рег. [рег.номер на МПС] , цвят сив, го изпреварил и го задрал в преден десен , предно дясно колело и броня.

Към преписката фигурира декларация от 08.10.2025г., подписана от М. Т., който декларира, че на 22.07.2025г. в 20.10ч. е управлявал лично автомобила.

В преписката фигурира скица на ПТП към протокол.

Като доказателства по делото са представени – АУАН, ЗППАМ, Сведение, декларация и скица, Справка АИС КАТ Регистрация, призовка, докладна записка, справка картон на водача и заповеди относно компетентност на актосъставителя и издателя на ЗППАМ.От жалбоподателя е представена Частна АТЕ без дата.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

На основание чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът извърши проверка за наличието на претендираните с жалбата основания за отмяна на оспорената заповед и провери служебно законосъобразността на същата на всички останали основания, визирани в чл. 146 от АПК.

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Разпоредбата на чл.172 от ЗДвП предвижда следното: Принудителните административни мерки по [чл. 171, т. 1](#), 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

По делото са представени заповеди за компетентност /л.27-л.31 от делото/, с които са оправомощени лицата, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, т. 4, т. 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, като това са държавни служители от отдел „Пътна полиция“ при ОДМВР-Т.-полицейски органи по чл. 142, ал.1, т.1 от ЗМВР. Представена е и заповед №8121з-1632/02.12.21г, издадена от Министъра на МВР, с която определя служби за контрол по ЗДвП и определя длъжностни лица от МВР да издават фишове за налагане на глоби, да съставят АУАН, да издават НП, да ползват технически средства и системи за измервания контрол, и да осъществяват контролна дейност по ЗДвП. Следователно оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б "а", т.6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Заповедта е обективизирана в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В същата са посочени както правни, така и фактически основания за издаването ѝ.

Заповедта е издадена в противоречие със закона – основание за отмяна по чл.146, т.4 АПК. В случая мярката се прилага за нарушение по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, според която разпоредба „Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок три месеца и с глоба 200лв. водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие“. В акта и в заповедта е посочено, че е нарушено изискването на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, според която норма „Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието“. Видно от фактическия състав на нормата водач, който е участник в ПТП трябва да спре, за да установи последиците от това ПТП, като това следва да става без да се създава опасност за другите участници в движението по пътищата.

В случая не се спори, че жалбоподателят на процесната дата и час е бил водач на описаното в заповедта МПС. Спорно е участието му в причиното ПТП, като се отрича изобщо наличие на такова произшествие на описаното в заповедта място и на посочената там дата и част.

Съдът намира, че не е установено надлежно изискването на чл.171, т.1, буква „з“, „бб“ от ЗДвП, доколкото липсват убедителни доказателства, че точно на описаното място и в посоченото време е налице реализирано пътнотранспортно произшествие, в което жалбоподателят е участвал като водач. Според дефиницията на §6, т.30 от ДР на ЗДвП „Пътнотранспортно произшествие“ е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети“. В хода на производството от страна на ответник е представена административната преписка.В АУАН е записано, че жалбоподателят е реализирал ПТП, след което напуска местопроизшествието и не уведомява компетентните органи на МВР. Актът е предявен на нарушителя и в същия не е записано, че той има възражения, разписката към същият е подписана на 26.11.2025г.

От приобщените писмени доказателства не може да се установи, че е изпълнено

изискването на цитираното по-горе от допълнителната разпоредба на закона за повреда на описаното в АУАН превозно средство и/или за наличието на някакви материални вреди, които да са в пряка и непосредствена причинна връзка с управляването на автомобила на жалбоподателя на процесната дата и час на описаното място. В съдебно заседание е разпитана и св.П.В., с която жалбоподателят живее на семейни начала, от разпита на която е установено, че тя не е била свидетел на някакви щети по техния автомобил, нито същият е бил н ремонт в този период. Никакви други доказателства за наличието на такава повреда по автомобила на жалбоподател или по другия автомобил не са ангажирани пред съда, не е извършен оглед на автомобилите с оглед установяване наличието на щети по тях, липсват и веществени доказателства – фотоснимки, записи от камери и др., от които да е възможно да се установи, че е реализирано ПТП. Описаното в докладната записка, което е в смисъл, че е реализирано ПТП от страна на жалбоподател, без в нея да фигурира отбелязване за наличие на някакви видими щети, се явява голословно и неубедително, неподкрепено с доказателства. При липса на доказателства за ПТП и реализирани в следствие на това произшествие щети, няма как да се поддържа, че не е спазено изискването на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП и оттам, че е налице хипотезата на чл.171, т.1, буква „з“, „бб“ от ЗДвП.

Следва оспорената заповед да се отмени като незаконосъобразна.

При този изход на спора, в тежест на ОДМВР-Т. следва да се възложат сторените от жалбоподателя разноси по списък, които представляват ефективно заплатено адвокатско възнаграждение и държавна такса в общ размер на 505.11 евро.

Водим от изложеното, Административен съд – София-град, III отделение, 80 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №25-1292-000205 от 07.11.2025г., издадена от полицейски инспектор към ОДМВР-Т., с-р ПП-Т., с която на основание чл.171, т.1, б. 3) ББ) от Закона за движението по пътищата на жалбоподателя е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца“.

ОСЪЖДА ОДМВР-Т. да заплати на М. С. Т.-ЕГН [ЕГН] разноси по делото в размер от 505.11 евро.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл.172, ал.5 ЗДвП.